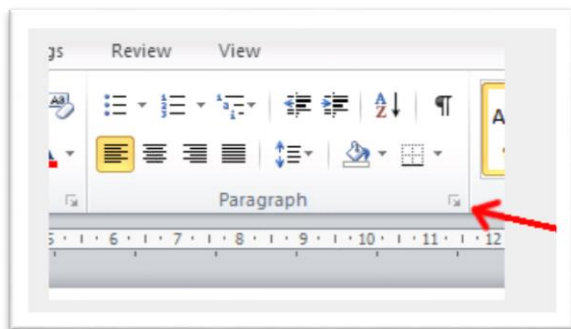

Microsoft Word-ის დოკუმენტის გაფორმება (ნაწილი 2)

აბზაცის გაფორმების მრავალგვარი ხერხი არსებობს Microsoft Word-ში. იმისთვის, რომ გაფორმების მეთოდებს გავეცნოთ, საჭიროა ტექსტში მოვშებნოთ სასურველი აბზაცი, დავდგეთ ამ აბზაცზე და მენიუს ზოლში შემდეგ ნიშნაკს დავაჭიროთ მაუსი.

სურათი 1 - აბზაცის გაფორმების პარამეტრების ჩვენება

ლილაკზე დაჭერის შემდეგ, ეკრანზე გამოვა ფანჯარა, სადაც მოთავსებულია აბზაცის გაფორმების მრავალი პარამეტრი.

მაგალითისთვის მოვიყვანოთ გაფორმების ერთ-ერთი ხერხი: ამ აბზაცში სტრიქონებს შორის მანძილი არის ოდნავ მეტი სხვა აბზაცებთან შედარებით. ამის მიღწევა მარტივად არის შესაძლებელი ზემოთ აღწერილი ლილაკის საშუალებით. სცადეთ დამოუკიდებლად!

მუშაობისას ხშირად დაგვჭირდება ტექსტის რამდენიმე სვეტად განლაგება. ვორდს ამისთვის აქვს სპეციალური ფუნქცია:

მირბის, მიმაფრენს უგზო-უკვლოდ ჩემი მერანი,
უკან მომწხავის თვალბედიით შავი ყორანი!
გასწი, მერანო, შენს ჭენებას არ აქვს სამძლვარი,
და ნიავეს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

გაკვეთე ქარი, გააპე წყალი, გარდაიარე კლდენი და ღრენი,
გასწი, გაკურცხლე და შემომოკლე მოუთმენელსა სავალნი დღენი!
ნუ შეეფარვი, ჩემო მფრინავო, ნუცა სიციხესა, ნუცა ავდარსა,
ნუ შემიბრალე დაქანცულობით თავგანწირულსა შენსა მხედარსა!

რაა, მოვშორდე ჩემსა მამულსა, მოვაკლდე სწორთა და მეგობარსა,
ნულა ვიხილავ ჩემთა მშობელთა და ჩემსა სატრფოს, ტკბილმოუბარსა;
საც დამიღამდეს, იქ გამითენდეს, იქ იყოს ჩემი მიწა სამშობლო,
მხოლოდ ვარსკვლავთა, თანამავალთა, ვამცნო გულისა მე საიდუმლო!

კენესა გულისა, ტრფობის ნაშთი, მიეცე ზღვის ღელვას,
და შენს მშვენიერს, აღტაცებულს, გიჟურსა ლტოლვას!
გასწი, მერანო, შენს ჭენებას არ აქვს სამძლვარი,
და ნიავეს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

ნუ დავიმარხო ჩემსა მამულში, ჩემთა წინაპართ საფლავებს შორის,
ნუ დამიტროს სატრფომ გულისა, ნულა დამეცეს ცრემლი მწუხარის;
შავი ყორანი გამითხრის საფლავს მდელთა შორის ტიალის მინდვრის,

და ქარისშხალი ძვალთა შთენილთა ზარით, ღრიალით, მიწას მამაყრის!

სატრფოს ცრემლის წილ მკვდარსა ოხერსა დამეცემიან ციურნი ცვარნი,
ჩემთა ნათესავთ გლოვისა ნაცვლად მივალალებენ სვავნი მყივარნი!
გასწი, გაფრინდი, ჩემო მერანო, გარდამატარე ზედის სამძლვარი,
თუ აქამოდდე არ ემონა მას, არც აწ ემონოს შენი მხედარი!

დაე მოვკვდე მე უპატრონოდ მისგან, ოხერი!
ვერ შემაშინოს მისმა ბასრმა მოსისხლე მტერი!
გასწი, მერანო, შენს ჭენებას არ აქვს სამძლვარი,
და ნიავეს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

ცუდად ხომ მაინც არ ჩაივლის ეს განწირულის სულის კვეთება,
და გზა უვალი, შენგან თელილი, მერანო ჩემო, მაინც დარჩება;
და ჩემს შემდგომად მოძმესა ჩემსა სიძნელე გზისა გაუადვილდეს,
და შეუპოვრად მას ჰუნე თვისი შავის ზედის წინ გამოუქროლდეს!

მირბის, მიმაფრენს უგზო-უკვლოდ ჩემი მერანი,
უკან მომწხავის თვალბედიით შავი ყორანი!
გასწი, მერანო, შენს ჭენებას არ აქვს სამძლვარი,
და ნიავეს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

1842 წ.

ორ სვეტად ტექსტის ფრაგმენტის გამოსატანად საჭიროა ამ ფრაგმენტის სექციად გაფორმება, ანუ სექციის გამიჯვნის ნიშაკების ჩასმა ფრაგმენტის დასაწყისსა და ბოლოში.